

Publicerad 2012-09-18 00:17 av Annika Persson

Ett experiment i det franska språket.

Jag är inte bevandrad i franska, och därför blir min översättning inte perfekt.

La vie comment je suis devenu un fantôme

Un jour, une nuit, si que je dis que je
veux donner, mais aucun mot de passe.

Devant moi, l'ombre de la mort,
du froid, le couteau, je suis
devenu un fantôme.

Les anges sont parmi nous.
Protéger moi a l'ombre des tes ailles
de la ville, topi dans l'ombre de mes
souvenirs. Il faut voir nous mère
qui ils faut rencontres, la vie que
la vieille et lumière.

Et je te dis -je te reprends.
Comment? Je suis le nom des vents
l'axe de rotation et une ligne, un
diamètre d'un arc ou
d'un circle, chaud.

L'existence est plus que la vie
une vrai amitié nâit sans raison.

Il est á chaque fois unique
aussi loin qui remonte ma
mémoire je me souviens
dans l'angoisse j'ai trouvé
ma voie.

Un château comme moi des quatre vents

En dag, en natt, som denna säger jag
vad jag vill, men utan lösenord,
framför mig, i skuggan av döden,
av kylan, kniven, har jag blivit
ett spöke.

Änglar finns runt omkring oss.
Beskydda mig under dina vingars skugga
i staden, lurar i skuggan av mina
lidanden. Vi behöver se havet och återse
livet i staden och ljus.
Och jag säger jag tar dig tillbaka.
Hur? Jag är namnet i vindarna,
rotationsaxeln är en linje, en
diameter på bågen eller cirkeln, varm.

Existensen är mer än livet,
en sann vän föds utan anledning.

Varje gång är unik,
så långt tillbaka i tiden, som mina
minnen sträcker sig, och som jag minns,
i ångesten har jag funnit
en utväg.

Ett slott som mitt har fyra vindar

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Annika Persson med Poeter.se id #16881 innehar upphovsrätten